

[Stensballe.]

Da Regnskaberne fra forrige Aar først kan fremlægges til Godkendelse paa samme Generalforsamling, vil Selskaberne ikke kunne indsende Regnskaberne til Forsikringsraadet før i Slutningen af det følgende Regnskabsaar, medmindre de afholder deres Generalforsamlinger een eller flere Maaneder tidligere, men dette vil medføre, at Selskaberne faar et daaligere Grundlag for Beregningen af deres Præmier.

Bestyrelsen maa derfor bede om, at Bestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 19 — § 01, Stykke 6, — om Indsendelsen af Regnskaberne senest 8 Maaneder efter Regnskabsaarets Afslutning enten ændres saaledes, at der gives en Frist paa 10 à 11 Maaneder, eller saaledes, at Ministeren faar Bemyndigelse til, hvor Forholdene maatte tale derfor, at give den fornødne Dispensation fra Bestemmelsen om de foreslaaede 8 Maaneder.“

Skrivelsen indledes i øvrigt med en Udtalelse, hvori det hedder:

„Idet Bestyrelsen gaar ud fra, at § 21 gælder for Oprettelsen af alle nye gensidige Selskaber — undtagen de i § 02 nævnte (Sognekasser) —, og idet Bestyrelsen takker for det Hensyn, der er taget til de Ønsker, der blev fremsat herfra i Skrivelse af 24. Januar d. A., og erkender, at Forslaget nu i det væsentlige har faaet en Form, som de gensidige danske Brandforsikringsselskaber gerne accepterer, tillader den sig at gøre opmærksom paa følgende“ . . .

og saa kommer det, jeg læste op.

Efter denne Henvendelse har jeg talt med Ordførerne og den højtærede Minister, og jeg har fundet mig foranlediget til at indkalde til et Udvalgsmøde umiddelbart efter anden Behandling her i Salen for at drøfte denne Skrivelse. Der vilde eventuelt da kunne stilles et Ændringsforslag til tredie Behandling, hvis man kan blive enig derom i Udvalget, og hvis man kan blive enig derom med den højtærede Minister.

Det er Flertallets Opfattelse, at de foreslaaede Ændringer ikke blot vil bidrage til at sikre Medlemmernes Interesser i højere Grad end Lovforslagets Bestemmelser, men at de ogsaa vil være bedre i Stand til at skabe et Værn mod Angreb fra ansvarsløs Side. Man maa erindre, at det er ret store Kapitaler, Selskaberne staar inde for. Ændringerne vil kunne bidrage til, at man faar Kontrol med de mindre gode mellem de gensidige Selskaber, hvad man ikke har i Øjeblikket, og hvad man heller ikke vilde

have faaet, hvis man havde gennemført Lovforslagets Bestemmelser. Jeg for mit Vedkommende anser i alt Fald disse Ændringer for Forbedringer, som jeg gerne har villet medvirke til.

Jeg skal dernæst henviser til en Udtalelse i Betænkningen om, at man i Udvalget har drøftet Muligheden af at faa Forsikringslovgivningen samlet i een Lov. Man har imidlertid maattet opgive denne Tanke alene af den praktiske Grund, at Tiden i Resten af denne Samling ikke vilde slaa til til Fuldendelsen af de Overvejelser, der i saa Fald maatte finde Sted.

Jeg henviser endvidere til de Bemærkninger, der er gjort med Hensyn til Bestemmelsen i Lovforslagets § 5, hvori der udtales den Forudsætning, at Ministeren, forinden et Selskabs Vedtægter stadfæstes, paaser, at Vedtægterne er i Overensstemmelse med ordentlig og god Forretningsbrug.

Yderligere henviser jeg til Udtalelserne, som er tiltraadt af Ministeren, angaaende § 40, 1ste Stykke, om, hvem der kan være Generalagent for udenlandske Selskaber. Der fastslaas her en af Assurandør-Societetet ønsket Fortolkning af Lovbestemmelsen i Analogi med Aktieselskabslovens Bestemmelser.

Et Ændringsforslag, der har givet Anledning til adskillig Drøftelse i Udvalget, er Ændringsforslag Nr. 39 til § 54. Som Lovforslaget var formet, kunde en Sag, som først havde været forelagt Forsikringsraadet til Afgørelse og derefter Ministeren, ikke bringes for Domstolene, hvis Selskabet følte sig brøstholdent ved den trufne Afgørelse, men Tvisten skulde afgøres af et Nævn paa tilsvarende Maade som efter Livsforsikringsloven. Denne Bestemmelse har Udvalget ikke fundet tilfredsstillende. Gennem Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 39 vil der blive givet frit Valg mellem Afgørelse gennem Nævn og Afgørelse ved Domstol, dog ikke, hvor det drejer sig om forsikringstekniske Spørgsmaal eller om Udøvelse af administrativt Skøn. I disse sidste Tilfælde er Ministerens Afgørelse endelig. Flertallet har imidlertid fundet Anledning til at fremhæve, at Bestemmelsen kun angaar de af Forsikringsraadet trufne Afgørelser, hvor der er Valgfrihed mellem Afgørelse gennem Nævn og Domstol, i alle andre Spørgsmaal, f. Eks. hvor det drejer sig om Betingelserne for Registrering — jeg skal her henviser til § 5 —, gælder de almindelige Regler for Adgang til Domstolene.

Endvidere henleder jeg Opmærksomheden paa den Udtalelse, hvori Flertallet tager Afstand fra paa nærværende Tidspunkt